

اتحاد؛ خط قرمز شیعه و سنی

پر ثمر بودن مبارزات رهبر فقید انقلاب اسلامی آن هم فراتر از باور و انتظار دشمنان، موجب شعله‌ور شدن خشم و نفرت و کینه دشمنان نظام نوپای جمهوری اسلامی شد ...

پر ثمر بودن مبارزات رهبر فقید انقلاب اسلامی آن هم فراتر از باور و انتظار دشمنان، موجب شعله‌ور شدن خشم و نفرت و کینه دشمنان نظام نوپای جمهوری اسلامی شد و دشمن زخم خورده از ده‌ها و صدها روش استفاده کرد تا شاید بتواند به اتحاد و انسجام اقوام و مذاهب و شهروندان آریایی ضربه بزند و به خیال خود ریشه این نظام نوپا را در همان ابتدای انقلاب، بر کند. هر حقه و حيله‌ای در آستین داشت، به کار برد اما ذکاوت و درایت مثال زدنی بنیانگذار انقلاب اسلامی و حفظ وحدت بین شیعه و سنی موجب عقیم ماندن فتنه‌ها و دشمنی‌ها، ناکامی در تعمیق شکاف بین فرق اسلامی و شکست در دامن زدن به اختلافات قومی و قبیله‌ای شد.

به گزارش ایسنا، هدف دشمنان، عمال وابسته به قدرتهای شیطانی و مخالفان اندیشه اسلام ناب محمدی، ضربه به نهال نوپای جمهوری اسلامی به حيله‌ها، نیرنگها و دسیسه‌های مختلف بود. به قول رهبر فقید انقلاب اسلامی «کارشناس‌های آنها اشخاص و طوایف را مطالعه کردند و روحیات مردم را دیدند و همه جهات مادیات ما را تحت مطالعه قرار دادند، و از دو راه خواستند از ما بهره‌گیری کنند: مادی، می‌بینید که بهره‌گیری کردند. بهره‌گیری «روحانی» هم این بود که به این اختلافات دامن زدند و ما را بیشتر از هم جدا کردند.»

سخنرانی امام امت در 17 بهمن 1357 در جمع طلاب و کارکنان شرکت نفت، زنگ بیدار باشی بود برای طلاب و روحانیون تا اندیشه‌ها و افکار بنیانگذار انقلاب اسلامی را مستقیماً به گوش دورترین شهروندان شیعه و سنی در شهرستان‌ها و استانهای محروم برسانند تا حقایق اندیشه ناب و نورانی امام امت بدون واسطه به گوش آنان برسد تا در دام فتنه‌ها و نیرنگ‌های دشمنان ایران و اسلام گرفتار نشوند.

رهبر فقید انقلاب اسلامی در این مراسم متذکر شدند: «... در جاهای دورافتاده ممکن است که یک اغفال‌هایی باشد، یک تبلیغات سوئی باشد. اینها در مراکز مثل تهران یا سایر بلاد عظیم نمی‌توانند تبلیغات خلاف بکنند، لکن در قرا و قصبات دورافتاده، یک حرف‌های غیرظاهر می‌زنند، غیرصحیح می‌زنند؛ مثلاً می‌گویند که اقلیت‌های مذهبی در حکومت اسلام باید از بین بروند! این خلاف اسلام است. اسلام اقلیتهای مذهبی را احترام گذاشته است؛ اسلام اقلیتهای مذهبی را در مملکت ما محترم می‌شمرد. و همین‌طور در اسلام؛ بین شیعه و سنی ابداً تفرقه نیست؛ بین شیعه و سنی نباید تفرقه باشد. باید وحدت کلمه را حفظ کنید. ائمه اطهار ما سفارش کردند به ما که بپیوندید با هم؛ و با هم اجتماعمان را حفظ کنیم. و کسی که این اجتماع را بخواهد که به هم بزند، یا جاهل است و یا مغرض. و نباید به این حرفها گوش بکنند. برادران سنی ما نباید به یک تبلیغاتی که از طرف دشمنان اسلام می‌شود ترتیب اثر بدهند. ما با آنها برادر هستیم، آنها با ما برادر هستند. این مملکت مال همه‌ماست، مال همه‌ما. مال اقلیتهای مذهبی، مال مذهبیون ما، مال برادران اهل سنت ما. همه‌ما با هم هستیم.»

امام خمینی (ره) یک روز بعد از سخنرانی برای طلاب و کارکنان شرکت نفت، در جمع برخی از اهالی کردستان و ریشه‌ای اختلاف برادران شیعه و سنی را مورد واکاوی قرار دادند و در سخنانی بیان کردند: «مسئله اختلاف بین پیروان دو طایفه و دو مذهب، ریشه‌اش از صدر اسلام است. در آن وقت خلفای اموی، و خصوصاً عباسی، درصدد بودند که اختلاف ایجاد کنند. مجالس درست می‌کردند و [به اختلاف] دامن می‌زدند. این اختلاف کم‌کم اسباب این شد که در بین عوام از اهل سنت و عوام از اهل شیعه این تنافس پیدا شد؛ وگرنه نه عوام اهل سنت به سنت رسول الله عمل کرده و می‌کنند و نه عوام اهل شیعه پیروی از ائمه اطهار کرده‌اند. ائمه اطهار ما کوشش کردند تا اینها را داخل در آن جمعیت کنند، با آنها نماز بخوانند، به تشییع جنازه‌های آنها بروند. زمان کم‌کم آمد به این طرف، و قدرتمندان این کار را کردند برای اینکه این دو طایفه با هم سرگرم باشند، و خودشان هر کاری می‌خواهند بکنند.»

ایشان ادامه دادند: «... قریب سیصد سال پیش از این، سیاست خارجی در ایران و در شرق [اجرا] شد. آنها بیشتر درصدد این مسائل برآمدند. کارشناس‌های آنها اشخاص و طوایف را مطالعه کردند و روحیات مردم را دیدند و همه جهات مادیات ما را تحت مطالعه قرار دادند و از دو راه خواستند از ما بهره‌گیری کنند: مادی، می‌بینید که بهره‌گیری کردند؛ بهره‌گیری روحانی هم این بود که به این

اختلافات دامن زدند و ما را بیشتر، از هم جدا کردند. اینکه می بینید‏ یک کلمه وقتی از یک آدمی در اینجا صادر می شود، آن را عَلم می کنند و چند هزار، چند صد هزار چاپ می کنند، نه اینکه یک آدم معمولی این کار را بکند، این دولتها و این خارجیا هستند که به آن دامن می زنند و آنطور منتشر می کنند....‏»

امام در این مراسم بر ‏‏ یگانگی و برادری سنی و شیعه تاکید کردند و افزودند: «ما با هم یکی هستیم و ما جدا نیستیم. اختلاف، اختلاف دو تا مذهب است؛ این اختلاف نباید اسباب این معنا بشود که ما در اساس اسلام ‏‏ اختلاف کنیم‏‏]. اسلام بالاتر از این معانی است که ما به واسطه اختلاف مسلکی از اسلام مثلاً چه بکنیم. ما که می بینیم الآن اسلام در معرض خطر است، بر همه ما لازم است که دست به هم بدهیم و از آن اشتباهاتی که در سابق بوده دست برداریم، دستهایی را که مثل سابق ‏‏ می خواهند‏]؛ ما را از هم جدا کنند قطع کنیم.‏ و من امیدوارم که به کوشش شما دانشمندان آنجا و ما طلبه های اینجا بتوانیم این جدایی را برداریم. چنانچه اختلافاتی هم در بین خود ما هست:»

رهبر فقید انقلاب اسلامی خاطرنشان کردند: «اختلاف بین اخباری و مجتهدین، این یک باب بود؛ بین صوفیه و متشرعه هم یک باب بود؛ و اخیراً بین احزاب - بَعْضُهَا مَعَ بَعْضٍ؛‏‏ بین دانشگاهی و روحانی. و آنها به اختلافات دامن می زدند تا ما را به خودمان مشغول کنند و همه حیثیت ما را ببرند؛ هم مادیات ما را چپاول کنند، هم معنویات ما را از بین ببرند. ولی الان ملت ما بیدار شده است، هم در طرف های شما بحمدالله به برکت وجود شما، و هم در اینجا به برکت روحانیون اینجا، امیدوارم که خداوند به همه شما سلامت بدهد. و به آقایان کردستانی ها و بلوچ ها - به همه آنها از قول من سلام برسانید. من خدمتگزار همه شما هستم. ما آمده ایم که اسلام را از این وضع نجات بدهیم، مسلمین را از این تفرقه ها نجات بدهیم. ان شاءالله موفق باشید.‏»

امام خمینی در 23 بهمن 1357 نیز در پیامی به ملت ایران بار دیگر بر وحدت شیعه و سنی تاکید کردند و افزودند: «ما با مسلمین اهل تسنن یکی هستیم؛ واحد هستیم که مسلمان و برادر هستیم. اگر کسی کلامی بگوید که باعث تفرقه بین ما مسلمانها بشود، بدانید که یا جاهل هستند یا از کسانی هستند که می خواهند بین مسلمانان اختلاف بیندازند. قضیه شیعه و سنی اصلاً در کار نیست، ما همه با هم برادریم. اقلیتهای مذهبی هم خاطر جمع باشند که ما اطمینان می دهیم به آنها که در این مملکت زندگی عادلانه و مرفهی خواهند داشت و مورد پشتیبانی ما هستند. اسلام از اهل ذمه پشتیبانی می کند. اگر کسانی چیز دیگری می گویند برای تفرقه انداختن است. فقط خرابکارها باید بدانند که این خرابکاریها خیانت به ملت و مملکت است؛ دست از خرابکاری بردارند و زیر دولت اسلام و کلمه لاله الاالله باشند. آنها چه می خواهند جز اینکه همه مردم در درجه سه و زارع و کارگر همه مرفه باشند؟ ما همه اینها ‏ را تأمین خواهیم کرد.‏»

امام امت در شهریور 1359 نیز در پیامی شش بندی خطاب به مسلمانان جهان و حجاج بیت الله الحرام هشدارهایی درباره تفرقه و دشمنی دادند. ایشان در بند چهارم این پیام متذکر شدند: «...از ملی گرایی خطرناکتر و غم انگیزتر، ایجاد خلاف بین اهل سنت و جماعت با شیعیان است، و القای تبلیغات فتنه انگیز و دشمنی ساز بین برادران اسلامی و ایمانی است. و بحمدالله تعالی در انقلاب اسلامی ایران هیچ اختلافی بین این دو طایفه وجود ندارد و همه با دوستی و اخوت در کنار هم زندگی می کنند. و اهل سنت که در ایران جمعیتش‏ بی شمارند و در اطراف و اکناف کشور زیست می کنند و دارای علما و مشایخ بسیار هستند، با ما برادر و ما با آنها برادر و برابریم. و آنان با نغمه های نفاق افکنانه ای که بعضی جنایتکاران و وابستگان به صهیونیسم و امریکا، ساز نموده اند مخالفند. و برادران اهل سنت در کشورهای اسلامی بدانند که این عمال وابسته به قدرتهای شیطانی بزرگ، خیرخواه مسلمین و اسلام نیستند و لازم است مسلمانان از آنها تبرّی کنند و به تبلیغات‏‏ ‏‏ نفاق افکنانه آنان گوش فرا ندهند. من دست برادری به تمام مسلمانان متعهد جهان‏‏ ‏‏ می دهم و از آنان می خواهم که به شیعیان با چشم برادری عزیز نگاه کنند؛ و با این‏‏ ‏‏ عملشان همانند همیشه نقشه های شوم اجانب را خنثی کنند.‏»

در پی هشدارهای مکرر بنیانگذار جمهوری اسلامی مبنی بر حفظ وحدت کلمه و تاکید ایشان بر اتحاد و برادری بین شیعه و سنی و حمایت نظام اسلامی از اقلیتهای مذهبی، آیت الله حسینعلی منتظری که دوره ای را به عنوان قائم مقام رهبری در خدمت امام بود، در مورخ ششم آذرماه ۱۳۶۰ با صدور پیامی روزهای 12 تا 17 ربیع الاول سال قمری را «هفته وحدت» نامید و در نامه ای به وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی وقت خواستار ثبت این مهم در تقویم رسمی کشور شد.

در بخشی از این نامه آمده است: «همانگونه که توجه دارید جهان اسلام، پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران مورد

توجه دشمنان دیرینه اسلام و مسلمین و بخصوص شیطان بزرگ آمریکا و صهیونیسم قرار گرفته و هر روز به شکلی کشورهای اسلامی را دچار تفرقه و خصومت می کنند... هم اکنون جهان اسلام با سرعت و با الهام از انقلاب ایران بر اساس حرکت اسلامی و محور رهبری معظم انقلاب حضرت امام خمینی مدظله، در حال تولدی جدید می باشد، از این رو به جاست طبق آیه شریفه "و من یعظم شعائرالله فانها من تقوی القلوب" و سیره پیامبر و ائمه اطهار سلام الله علیهم اجمعین، بر خلاف خواسته دشمنان اسلام، به شعائر عظیم اسلام که مورد احترام و قبول امت بزرگ اسلامی بوده توجهی بیشتر مبذول گردد. یکی از این شعائر میلاد پربرکت پیامبر عظیم الشان اسلام حضرت محمدبن عبدالله (ص) می باشد ولی از آنجا که مع الاسف تاریخ این میلاد که در حقیقت آغاز حرکت جدید در تاریخ بشریت بود از اختلاف مصون نمانده و در بسیاری از کشورهای اسلامی برخلاف آنچه در تاریخ و بین ملتها قطعی است به جای 17 ربیع الاول، 12 ربیع الاول را تاریخ میلاد آن حضرت می دانند، بسیار مناسب و به جاست که روزهای 12 الی 17 ربیع الاول را هفته وحدت اعلام داشته تا ضمن هماهنگی با سایر مسلمانان به خواست الهی با تنظیم برنامه های پرمحتوا در داخل و خارج کشور صدای انقلاب اسلامی ملت ایران را به گوش جهان محرومین و مستضعفین برسانیم.»

[illegible]